

elbárást, hogy a színház nemzeti missziót teljesít és kulturát szolgál. A különleges elbárást megkapta. Lássuk végre a kulturális és nemzeti missziót, vagy legalább annyi nyomot belőle, amit a kereskedelmi életben úgy hívnak, hogy minta érték nélkül. Aki erre se hajlandó, azt nemcsak a szegedi színház eléről kell eltávolítani. Tűrhetetlen, hogy továbbra is lebecsült gyárosok, újságok és egyéb mihasznák legyenek kénytelenek harcolni a színház fejlesztéseért — a szinigazgatóval szemben.

Erdeme szerint kell végre szólni arról, hogy milyen módon akarta Palágyi a szegedi színház műsorát olg letaktikázni az operaelőadásokat. A szinigazgatónak, tapasztalatból tudjuk, sok minden meg van engedve és megbocsájtatik, ami miatt más közönséges balandó fekete listára kerül. Ezt azonban még sem lehet elnézni. Palágyi az utolsó pillanatban állt elő olyan tervvel, mely a szerződés és a színházi évad fejevéteét jeleni, nyilvánvalóan az a céljal, hogy a városnak, az idő előrehaladottsága miatt, nem lesz már módjában másként intézkedni s így a színház, az operák szerencsés kézzel történt kiebrudalása után, ölébe hull. A kereskedelmi életben elő-előfordulnak holmi, ehhez hasonló csaláftintaságok. De az a szinigazgató, aki egyéb hibái, mulasztásai és tévedései mellett ilyenre ragadtatja magát, ezzel is okot szolgáltatott arra, hogy vele szemben a legkisebb bizalommal se viseltessenek és hogy működését átadják — a szegedi színészet történetének.

Kézai Simon.

A telefon tarifaemelése.

(A Szeged tudósítójától.) Ha megdrágul a trafik, a telefon, akkor egy zerre igen sok ember tesz fogadalmat. Nekifeszült, változatlan, kemény elszánással leszokik a dohányzásról, lemond a telefonról. Ezt az elhatározást sietve közli családjával, legszűkebb barátainak és ismerőseinek, majd ismeretlen rokonérzelműeknek legtagasabb körével. A dohányzásról csak fokozatosan szokik le persze: előbb átter az olcsó fajtájú szivarra, vagy cigarettára, hogy örökre elmenjen a kedve a füstölgetéstől. Aztán csakugyan elveszti a kedvét az olcsó dohánytól és — visszatér a drágábbikhoz. A telefonnál komolyabb az eset, de azért a kincstár látszat szerint ott sem veszít a drágítással. A tarifaemelések magvalósulásakor Firneisz P. és Társa festékkáru cég megdühösödik és csakugyan lemond, a sok évi buzgó, bár nem mindig kifogástalan pontosságú előfizetéséről. (Eldenunciáljuk, hogy tavaly is pörrel fenyegette a telefonhivatal). Így cselekszik a cég számos telefondijterhektől megrossadt kartárs. A kincstár mégse veszít, mert egy Fírni iz helyett kap rendszerint pontosan ötöt. S emellett a lemondó fél is nyer, mert mint minden bujában-bajában odaadón részvevő nevének két napig eldicsekszik, amellett, hogy pénzt takarít meg, az egészségének is szemmel áthatóan használ; hisz mindnyájan ismerjük Nyugat- és Középeurópában a telefonos kisasszonyokat!

De a haszon úgy a kincstár, mint a végre nyugalombavonult telefonelőfizető részére csak látszólagos. Nyilvánvaló ugyanis, hogy ha a telefonnak igazán nem kicsinyeskedő tarifaemelése be nem következik, sok derék, törekvő Firneisz ur sem mond le, az új előfizetők pedig mégis folyvást szaporodnának. Igaz, hogy ma, sajnos, a tömeges telefonigény és nem is igen kíváncsi a kincstelen kincstárnak, mert a készülékek beszerzése is roppant költséges. De ha nagyon messzire estünk attól az ideális kíváncsól, hogy bár minden családnak, vagy legalább minden háznak volna telefonja, — ma is jobb volna, ha nem kellene régi üzleteknek lemondaniok a megszokott telefonról. Mert megkönnyebbülésnek mondja ugyan az elkecseregetett lemondó a lemondást, az üzletembernek többnyire mégis érzékeny kára van belőle.

Ma 1806 előfizetője van a szegedi telefonközpontnak. A tarifaemelés miatt nem sokan mondtak le s valamivel többen jelentkeztek. A szaporulat összesen hat. A díjazás megdrágulásával legnagyobb előfizetési összeget fizeti most is a város: 3.500.000 koronát; de a számos városi hivatalban elég sok telefon is van ehhez a tekintélyes összeghez. A város után legtöbbet fizet a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár, 1.126.000 koronát, utána a Keres-

kedelmi Bank, 680.000 koronát. Szállodák közül a Kass 189.000 koronát fizet. Az orvosok nálunk tudtukkal a testületben nem panaszokodiak amiatt, hogy nem részesülnek közérdek-

Lebontják a belvárosi templom tornyának legfelső részét

(A Szeged tudósítójától.) A Gizella-tér szélén, közvelelőtt ott, ahol a fogadalmi templomot építik, vakolatlanul áll, szinte elhagyottan a régi belvárosi templom. Tornya egészen hidegen néz el a város fölött, orájának mutatott már alig-alig látni a megtekedett zifferblatton, szobrai, a kiugró párkányokon le-le töredezték és a kiálló téglák jól mutatják az idők mulását. Harangja rendszeren kongatja az órákat, mintha mi sem történt volna, de ha valami nagyon viharos nyári szél fúrcol el a város fölött, ugyancsak félnek a környék lakói. Ha elmúlik a vihar, a hívők imádkozni mennek, hogy nem történt semmi baj, hogy a torony csak megingott, de bátran áll tovább a nagy kapu fölött. Nem egy idegennek tűnt már föl ez az árván és meglepetten álló istenháza és nem egyszer kérdezték már, hogy miért nem bontatja le a város, hiszen a földön szerte fekvő kövek világosan mutatják, hogy veszélyben van a városnak ez a része. A kérdésre aztán ilyenformán szokta megkapni az idegen a választ:

— Nem lehet azt kérni lebontani...

És csakugyan nem lehetett, amíg a fogadalmi templom csupán csonka-templom volt, mert hiszen a Belvárosnak nem lett volna akkor egyetlen temploma sem. Most azonban a fogadalmi templom tovább építése szépen előrehaladt és alighanem jövő év végére át is adják az új templomát a nyilvánosságnak. A lebontás kérdése azért is aktuális, mivel Foerk Ernő építész, aki a fogadalmi templomot építi, hatalmas parkot tervezett a templom főbejárata elé, és ezt a tervet a Tanács is magáévá tette. A parkot azonban csak úgy lehet megteremteni,

ből kedvezményben a telefonelőfizetésnél. De ha a budapesti orvosok mozgalmá sikerrel járna, akkor a kedvezményt bizonyára a vidéki orvosokra is kiterjesztenék.

ha a régi, elhagyott belvárosi templomot végleg eltüntetik a föld színéről.

A lebontás kérdése szóba is került már a városházán, azonban mindig az volt a replika, hogy ne siessünk vele, ráérünk akkor is, ha majd az új templom teljesen elkészült. Így aztán egyelőre nem esett több szó róla.

Tegnap azonban a fogadalmi templom-bizottságának ülése után ismét szóba került az inogó torony lebontásának ügye, mivel az elmúlt hetekben a nagy viharok látható jelei mutatkoztak a tornyon. A kötőrmelékek a templom előtt ugyancsak megszaporodtak és a hozzáértő emberek szerint a torony komoly veszedelemmel fenyegetné a környéket, ha még egy erős vihar támadna. A beszélgetésnek az lett az eredménye, hogy Fenyő városi mérnök vezetésével még tegnap este bizottság szállott ki a belvárosi templomba és részletes templomvizsgálatot tartott.

A vizsgálatnak eredményeképpen kétségtelenül beigazolódott, hogy a torony legfelső része ledőléssel fenyeget, ha nagyobb razakodtatás érne. Ezek után a bizottság elhatározta, hogy javasolni fogja a tanácsnak, hogy haladéktalanul bontassa le a torony legfelső részén lévő harangalaku bádóg toronyrészt, mert ellenkező esetben a városi mérnöki hivatal minden felelősséget elhárít magától.

Ma délelőtt aztán el is határozták, hogy ezt a toronyrészt azonnal levezszik és még a templom áll, kátránypapírral fedik le ideiglenesen a tornyot. A lebontási munkálatot már Szent István után, kedden reggel megkezdik.

Értesülésünk szerint az egész belvárosi templom lebontására jövő év végén fog sor kerülni.

Hírek

— A Szeged legközelebbi száma a közbeszó ünnepek miatt szerdán a rendes időben jelenik meg.

— Rosszul megy a soruk a volt királyi hercegnőknek. A Newyork Times legutóbbi száma egy ügyvédi hirdetést közöl, amelyet ügyfele megbízásából tett közzé. A hirdetés címe: Örökbefogadás, szövege pedig a következő: „Idősebb hercegnő, akinek nincsenek örökösei, királyi hercegi címének fenntartása miatt törvényes módon adoptálna amerikai férfit, akire átruházná a címét. A hercegnő Európa egyik legnagyobb királyi uralkodóházához tartozik és elődei a VIII. század óta tartoznak szüvéren családnak. Az örökbefogadott személyiségnek műveltnék és előkelő származásának kell lennie, azonkívül kell, hogy nagy társadalmi állásának megfelelő vagyona is legyen.”

— A vízhiány. Erről a tárgyról azóta irnak már hol siralmas, panaszos, hol dühös, elkecseregetett cikkeket a szegedi lapok, amióta ártézi kútakat fúrtak s egy részleges, csak a nagykoruton belüli területre szolgáló vízvezeték építettek. Ennek pedig jó egynehány esztendeje van már. Addig adott a Tisza annyi vizet, amennyi csak kellett, igaz, hogy hideglelősek lettek tőle az emberek akkor is, amikor más, veszedelemesebb bajok nem terjedtek el az élvezetétől. Amióta ártézi vízvezeték van, azóta nincs víz. Panaszkodnak vízhiányról télen is, de persze felfokozottan a nyári nagy hőségben, amikor több víz kellene. Sem inni, sem mosdani, sem főzéshez való víz nincsen. A hatóság pedig még most, annyi év után sem tesz semmit a nagy baj orvoslására, mert az az egyellen ártézi kút, amelyet most fúrnak, annyi, mint a semmi. Mi kötelességünkkel teljesítjük, amikor ezt a nagyon jelentős kérdést ismét napirendre akarjuk hozni.

— Halálozás. Kráhl Mór, volt zentai tekintélyes fakereskedő, aki hosszabb idő óta Szegeden telepedett le, munkás életének 77 évében elhunyt. Gyermekei, vejei, közöttük dr. Barta Dezső ügyvéd, unokái és kiterjedt rokonság gyászolja. Temetése vasárnap délután 5 órakor megy végbe a zsidó temető cinterméből.

— A fővárosi napilapok ismét fölemelték árait. A budapesti napilapok bejelentik, hogy közös elhatározással példányszámaik árát heteköznapokon 250, vasárnapokon 300 koronára emelik. Okul szolgál erre a lapok előállítás költségeinek újabb nagy emelkedése, amely olyan jelentős, hogy a lapárak újabb drágulásával még mindig nincs arányban. A fővárosi lapok példáját a vidéki újságok is kénytelenek lesznek követni, sőt az áremelést már egyesek a budapestiekkel egyidőben be is jelentették.

— Egy véres tüntetés epilógusa. Három év előtt, 1920 júliusában Budapesten, a Hungária-szálló kávéház dunaparti terraszán tüntető tömeg megtámadta a vendégeket. Egy öreg kerekedőt, Braun Ignácot véresre verték és több más embert is inzultáltak. A tüntetők szerencsétlenségére több katonatiszt is tartózkodott a kávéházban, akik a támadók közül néhányat elfogtak és átadtak a rendőrségnek. A tüntetők közül a büntetőörvényszék néhányat már a múlt évben felelősségre vont. Kurgyis György pincér felett szombaton ítékezett a budapesti büntetőörvényszék. A pincér nem tagadta, hogy részt vett az Ébredők gyűlésén, a Hungária-terasz elleni atakban való részvételét azonban a leghatározottabban tagadta. Kihallgatott a bíróság több tanút, akik felismerték Kurgyisban a támadók egyikét. A vádbeszéd és a védő beszéd után a bíróság Kurgyist büntőnek mondotta ki a magánosok elleni erőszak és súlyos testi sérülés büntetésében és ezért házhavi fogházra ítélte, melyet az elszenvedett vizsgálati fogsággal kitöltöttnek vett.

— Gyári tűz a fővárosban. Ma este kilenc órakor a Magyar Ruggyantagár budapesti, Kerepesi-ut 17. szám alatti telepén a gumiszáritó ismeretlen okokból kigyulladt és rövid idő alatt óriási lánggal égett. A tűzhez kivonult a IV., VIII. és X-ik kerületi és a központi tűoltóság. Több fecskendővel láttak hozzá a tűz oltásához és háromnegyedóra megfeszített munka után sikerült a tüzet lokalizálni. A kár nagyságát még nem lehet megállapítani.

Házasság. Baldinger Ilona és Rubin Imre folyó hó 21-én házasságra lépnek.